

Като знаеше, че има и папи светци, както и патриарси, за него бъше все едно. И петимата пратеници пристигнале въ Римъ, представиле се на папа Пия 9-и, комуто архимандритъ Иосифъ казалъ, че българите се връщатъ въ вѣра та на баптизъ си и дѣди-тѣ си. Папата отговорилъ, че съ голѣмо удоволствие посрѣща български-тѣ пратеници, че му се нажалило отъ радостъ, когато чулъ какво една част отъ българите сѫ се върнале въ баптизата си вѣра и че това връщане е едно отъ най-голѣми тѣ му утѣшения. Подиръ нѣколко дни папата самъ тържественно рѣкоположилъ архимандрита Иосифа за архиепископъ на сѫединени-тѣ българе. Папата се врѣкаль, че ще даде титла та *патриархъ* на българо-униатския архиепископъ, щомъ сѫединени-тѣ българе станатъ петь стотини хиляди души, за да има подъ властъта си нѣколко епархии. Папата подариъ на архиепископа Иосифъ Соколски единъ скъпоцѣненъ потиръ и владишки одѣжди по источния обредъ. Пратеници тѣ се върнаха въ Цариградъ прѣвъ мѣсецъ Априлия. Тѣ бидохъ посрѣдничи много тържественно. Архиепископъ-тѣ Иосифъ Соколски, придруженъ отъ мнозина духовни и свѣтски лица, посѣти Павелъ Брюони, католически архиепископъ и папски намѣстникъ въ Цариградъ, Антоний Хасунъ, армено-католически патриархъ, а слѣдъ нѣколко дни и министри тѣ. Всички-тѣ тия посѣщения станахъ тържественни, както въ такива случаи ставатъ въ Цариградъ, когато патриарси-тѣ на други-тѣ народности ходятъ при министри-тѣ, или да се представятъ султану. Съ други думи, архиепископъ-тѣ Соколски на всѣкѫде се приемаше като патриархъ, каквото и бѣше въ гражданско отношение, и отдавахъ му се патриаршески почести, каквите се отдавахъ и на други тѣ главатаре на не мюхамедански тѣ народности въ Гурско. На Въскрѣсение Христово, архиепископъ тѣ Иосифъ тържествено извѣрши владишка богослужение въ българо-униатския храмъ. По настояваніе то на френския посланикъ, на 1-и Юния 1861 год. султанъ Абдулъ Меджидъ издале берать, съ който припозна архиепископа Иосифъ Соколски за патриархъ на българе тѣ, които се сѫединихъ съ Католическа-та Черкова (⁽⁸⁶⁾), а пакъ въ всички-тѣ си

(86) Ето сѫдѣржаніе-то на султанския берать, даденъ на униатския архиепископъ Иосифъ Соколски: „Понеже благовѣйниятъ свещеникъ Иосифъ се опредѣли